

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

2. Aarg.

Oktober 1902

Nr. 2

Melchiorianerforeningen

afholder Tirsdag den 4. November en Sammenkomst med Damer i Wittmaecks Lokaler.

Kl. 8½ finder en musikalsk Underholdning Sted, hvortil Foreningen har sikret sig fortrinlig Assistance, saavel vokal som instrumental.

Efter Underholdningen Dans til Kl. 2. Dansemusikken udføres af d'Herrer
BRØDRENE VARIALL.

Adgangen er gratis for Medlemmer med Damer; besøgende Herrer kunne deltage á 1 Kr. pro persona.

Billetter faas hos *ALB. SCHOU JUNR.*, Frederiksborggade 1.

Stor Tilslutning forventes!

Kort og godt.

Hr. *CHR. GRAUBALLES* lille Skitse „Efteraar“, som vi har Fornøjelsen at offentliggøre i nærværende Nummer, viser os Foreningens unge Medlem fra en anden Side end den hidtil kendte.

Bag den unge Mands ellers muntert smilende Ydre skjuler sig altsaa i Virkeligheden en følelsesfuld Elegiker med aabent Sind for de Stemninger, Sommerens Tilintetgørelse kan vække. Og med Kærligheden som det smærtedulmeude Haab.

Se, se!

Nu kommer de lange Vinteraftener. Ilden knitrer i Kaminen, og du sidder i din Lænestol og kigger ind i den. Du læser i den som i en Billedbog — gamle Minder stiger op i din Erindring, smaa pudsigt-rørende Minder om dine gamle Lærere, der gjorde alt for at bibringe dig de Kundskaber, du saa nødig vilde modtage, men som du nu takker de brave Gamle for — andre barokt-humoristiske Minder om alle de Puds, du spillede Læreren . . .

Ja, det var den Gang og den Gang — Du! Tænd Lampen! Grib en Pen og skriv det ned!

Og send saa „Melchiorianerbladet“ det

Woldemars Skuespil „Varulven“, som for Tiden opføres paa Dagmarteatret, samler just ikke noget stort Publikum; men de faa, der kommer, føler sig dybt grebne af det dystert- alvorlige Billede fra fjærne Tider.

At dette er Tilfældet, trods det gammeldags formede Sprog, der ligger vor egen Tids Tale saa fjærn, er det bedste Bevis for det Hjærte, der banker bag de bevægede Ord

Viggo Holm var Digter og „Varulven“ vil altid gribe den, der i Teatret søger andet end et Øjeblikks flygtige Adspredelse.

Melchiorianerforeningen tæller som bekendt mange gode Hoveder i sin Midte Nu har Melchiorianerne faaet et Blad, som med Glæde aabner Spalterne for alle de gode Hoveder

Er der Nogen, der har Ideer i en eller anden Retning, som kan komme Foreningen til Gode, saa kom frem med dem!

Kom frem med Forslag, og lad dem blive drøftede. Bladet er vel lille, men en god Idé er der altid Plads til. Send den til Nørre Sideallé 4, 3die Sal. N.

POSTMESTER FRIIS i Horsens, Melchiorianerforeningens gamle, trofaste Medlem, fejrede den 23. Oktober

sin 70 Aars Fødselsdag, i hvilken Anledning han modtog talrige Beviser for, hvor afholdt og agtet han er i vide Kredse

Melchiorianerne sender herved sin hjerteligste Lykønskning

* * *

Den engelske Kirkes Kor med Præst og Organist er i stilfuld Opstilling bleven foreviget hos Alb. Schou junr. Som alt, hvad der udgaar fra denne Mands Atelier, er Billedets Udførelse elegant og up to date. Koret bestaar som bekendt hovedsagelig af Melchior Drenge — fra 10—30 Aars Alderen, og vi finder mellem dem mange kendte Ansigter. Det turde derfor have Interessø for vore Læsere at erfare, at Billedet i meget forstørret Format fra Midten af November findes i Udstillingsskiltet hos Fotografen, Frederiksborggade 1.

* * *

Mr. Boon, den unge elskværdige Englænder, som i de sidste 3 Aar har opholdt sig i København, og som saa mange Gange har været Melchiorianernes Gæst og fornejt os med Banjospil og Negersange, forlader sidst i November Byen for at vende tilbage til England. Han agter her at etablere sig som Gardintegner og — at gifte sig. Vi medgiver ham paa Rejsen Melchiorianernes bedste Ønske om Lykke i Fremtiden.

* * *

Melchior Skole har nu overstaaet Flytningen og er i fuld Gang i de nye og hyggelige Lokaler i Larslejstræde Nr. 7. Forandringen er absolut heldig, i Særdeleshed for Drengene, som har faaet asfalteret Legeplads.

Fra Skrivebordsskuffen.

Efteraar.

„Jeg fryser“, siger den Lærke graa.
Det er Efteraar. — —

Sommerens rige, lyse Tid er forbi. — Som en Drøm staar for os de lange, varme Dage, de korte, lyse Nætter, opfyldt af Blomsterduft og Romantik, den klare, friske Luft, de oplivende Udflugter, alt det tillokkende og vidunderlige, som hører Sommeren til. Paa Markerne køres den sidste, forsinkede Rest af Høstudbyttet i Hus, over ens Hoved lyder Vingebus af de store Trækfugleskarer der nu forlader os for at finde mildere, blidere Egne, hvor de kan bo og bygge.

Den skønne, alvorlige Ouverture til Vinteren klinger over Landet; det er lødige Musik, fuld af dybttonende Harmonier og rig paa Effekt. — Følg med mig ud i det Fri og lyt med mig til dens Toner!

Vi tager ud fra Morgenstunden!

Solen skinner klart, men uden synderlig Varme ned fra den høje, blaa Himmel, Duggen perler paa Græs-

straaet, og fra den lille Kirke i Ordrup lyder Klokkerne kaldende ud over Villabyen

Vi retter vore Skridt mod Ordrupkrat og befinder os snart dybt inde i den lille, fredelige Lund. Om Sommeren er det ikke saa overmaade hyppigt, man træffer Mennesker der — nu i Efteraarstiden kan man gaa Time efter Time derinde uden at møde en eneste.

Den mest velgørende, højtidelige Stilhed hviler over den hele Egn, og den friske sunde Høstluft udvider Brystet og forynger de mørke Tanker. — Og se Dig om! Se Solens Straaler, der kærtegnende glider hen over hver Kvist, hvert Blad, se de vidunderlige Farverigdomme, Naturen stiller frem for Dit Øje! Løvet er af en usynlig Pensel forvandlet til et Maleri, saa farvemættet og broget skønt, som kun Naturens Mesterhaand har kunnet gøre det. I alle mulige Nuancer lyser Bladene, fra det dybeste mørkerøde til det lyseste gule, og mellem Træerne skinner endnu det saftige, grønne Græs frem, herligt duftende, blødt at hvile paa.

En Hjort kommer springende inde fra Tykningen, en hel Flok følger efter. Smidige, ranke hopper de hen over Grønsværet, ser sig omkring med de kloge, spejdende Øjne og forsvinder, lydløst, som de kom.

Paa Skovstien bugter en Snog sig; da den mærker en Fjende i sin Nærhed, hæver den sig paa sin Hale og staar ret op i Luften med spillende Tunge. Stakkels Kryb! Giv blot endnu en Gang Din forlorne Rolle; snart kommer Tiden, da Du ikke længere kan bade Dig i Solskinnet og give Gæstespil som »Slange«. — —

Vi er naaet til Udkanten af Lunden og passerer Engen, der skiller Dyrehaven fra Ordrupkrat. En broget Ko, hvis mælkefyldte Yver struiter, som skulde det sprænges, brøler os imøde, Kilden risler gennem Engen, syngende sin enstonende Sang — og Solen smiler stadig huldsalig fra den skyfri Himmel.

Saa Du derovre mellem Ulvebakkerne den graagrønne Skytte? Fjer har han i Hatten, Bøsse over Skulderen, og fra Jagttasken hænger bloddryppende Halse af et Par Vildænder — Blodig er Jægerens Daad, og dog hæfter der saa megen Poesi ved ham! Hans Liv er friskt, frit, ubundet, hans Ejendom alt, hvad hans Kugle træffer! I Hælene følger ham hans tro, firbenede Kammerat, der af og til bryder Stilheden med høje Glam, som Ekkoet gentager hundrede Gange mellem Bakkerne. — — —

Vandet i Kirstens Kilde er friskt og klart, lad os drikke et Glas. Det opliver og styrker, saa nu falder Vejen let ned til Jernbanestationen, hvorfra Turen gaar til Byen.

Og vi tager da Afsked med Skoven, med al den Farvepragt, alt det Lys, al den spillende Sol og rindende Dug, som for et Par Timer fik os til at glemme Hverdagslivets Ensformighed og de triste Efteraarsskygger, som tegner sig overalt derinde i den store, mørke By.

Inde mellem Træerne gaar et ungt Par Arm i Arm, tæt ved Siden af hinanden. De ser ikke Efteraaret omkring dem, thi de er i deres Lykkes Foraarsdage. Glade ser de hinanden ind i Blikket, prisende den evigunge Kærlighedsvaar og syngende dens Sange.

Oktober 1902.

CHR. GRAUBALLE.

GADE-RIM.

Hvem er mon den lille kaade Sjæl,
som svanser der henad Strøget
og sætter saa kækt den franske Hæl
mod Flisen og ler fornøjet?

Jeg mindes det nu! Det var en Nat
paa Kunstnernes Maskerade,
Stemningen var kun treven og mat,
da kom hun og fik os glade.

Saa kattesmidig af Sted hun foer
igennem de lyse Sale —
op paa en Stol, derfra paa et Bord!
— Vil Tøsen mon holde Tale?

Hun løfter Kjolen, vi ser en Fod,
saa hvirvler hun sig i Kankanen
Og maabende Allesammen stod
— den Tale den tog os fangen!

Mod Loftet røg hendes bitte Sko,
jeg greb dem — og sødt jeg drømte.
I Kaadhed fyldte jeg begge to
med „Skum“ og til Bunds dem tømte!

Saa tog jeg Stumpen her i min Arm,
fra Bordet hun sprang til Stolen;
endnu jeg føler, hvor hun var varm,
mens skælmsk hun ordnede Kjolen . . .

Nu svanser den lille kaade Sjæl
ad Strøget — nu har hun lært det!
— Hun planter den lille franske Hæl
tilsidst i et Mandfolks Hjærte!

Georg Nygaard.

Melchiorianer-Sangforeningens ordinære Generalforsamling

fandt Sted Mandag den 29de September. Efter at Herr Journalist H. I. Blicher havde overtaget Hvervet som Dirigent, aflagde Viceformanden Herr T. Falck Rasmussen Beretning om forløbne Aar. Sidste Aar havde jo ikke været rigt paa Begivenheder. Forvinteren havde været optaget med Indstudering af Herr Fritz Andersens Operette »Pjerrot som Politibetjent«, som var opført ved Melchiorianerforeningens Bal i Februar og senere ved en Underholdning i Dansk Lærerforening; men derefter havde Medlemmerne sløjet af, saa det ikke var muligt senere paa Sæsonen at faa en ordentlig Koncert sat i Gang. Der blev i April Maaned afholdt en Aftenunderholdning med Assistance af D'Herr. Brødrene Variali og Erk. Valb. Petersen, og Sangforeningen havde her sunget nogle Smaasange under Ledelse af Herr Rich. Krause, som venligst havde overtaget denne under Hr. Andersens Fraværelse, men hele Korret bestod denne Aften af 10 Sangere, det saa jo alt lidt trist ud for Foreningens Fremtid. Vi har dog ikke Lov til at tabe Modet, vi har i vor nuværende Formand, Herr Emil Jürgensen med Herr Rich. Krause ved sin Side saa energisk en Overledelse, at vi med Lyst fra Medlemmernes Side absolut kan naa et godt Resultat.

Kassereren, Herr Erl. Sørensen, fremlagde derefter Regnskabet, som enstemmig godkendtes.

Herefter foretoges Valg af Bestyrelse, Supleanter og Revisorer; valgte blev til Bestyrelsen D'Herrer Emil Jürgensen, T. Falck Rasmussen, Erland Sørensen, Kai Schouby og Max Schou; til Supleanter D'Herrer Ejn. Sahlertz og Rich. Krause; til Revisorer D'Herrer Ejn. Dahl og Lithau Nielsen.

Herefter udspandt der sig en meget livlig og vidtløftig Diskussion om Foreningens Formaal og Dirigentspørgsmaalet, som sent afsluttedes uden egentlig Resultat, men dog med bedste Haab om heldig Løsning af dette.

Efter at Forsamlingen havde udbragt Leve for den sidste Sæsons og denne Aftens Dirigenter sluttedes Generalforsamlingen.

Carl Drøhse,

Vinhandel,

Vingaardsstræde 16.

Telf. 5875.

Anbefaler sit righoldige Lager af

ægte Vine og Spirituosa

til moderate Priser.

VARE-MÆRKE.

Vise fra Constantiaturen

den 3die Juli 1902.

Mel.: Pjaltenborgs Brand.

Velkommen paa Constantia!
Vejen herud, den fandt vi da.
Her samles alle Støtterne
Af Foreningen „Mælkebøtterne“.
Julia o. s. v.

Ja, Damerne vor Støtte er;
Sangere! vil I flytte Jer!
Skaf Plads for Danmarks Flora dog!
For Ellen, Johanne og Dora og
Julia o. s. v.

Man altid Kvinden prise skal,
Baade ved Middag og paa Bal,
Saa tidt hun rostes her blandt os,
Nu ska' hun drilles lidt paa Trods.
Julia o. s. v.

For Kvinden her, for Kvinden der,
Lyder det immer fra hver især,
Men kender man Verdenshistorien,
Ryger der meget af Glorien.
Gloria o. s. v.

Hvormange døjed ikke ondt
Ved med Kvinden at trække rundt.
Sokrates endte sit Liv ved Gift,
Gift med Zantippe! Var ham for stift.
Julia o. s. v.

Jeg kender en køn Tragedie,
Hvor udi Amors Smedie
Af hede døde to stakkels Skrog,
Der hed saadan no'et som Romeo og
Julia o. s. v.

Der var en Gang en engelsk Rex,
Der sig gifted med hele sex,
Skrubgal han blev, Gud fri mig vel,
Maatte slaa alle sex ihjel!
Julia o. s. v.

Vi har da'nte glemt, hvad Dante sa'
Om, hvor han kendte Høved fra,
Han ha'de sin Viden fra Beatrix,
Der som Kone var ham for striks.
Julia o. s. v.

Ja, der kan nævnes mange fler,
Men det er vist bedst at stoppe her,
Og vil De ha' mere Syltekog,
Saa læs Frk. Jensens Syltebog.
Julia o. s. v.

R—e.

ALBERT SCHOU, jun.
Telef. 4945.

Frederiksborggade 1, Elevator
Hj. af Kulturvet - Taarnbygningen

Photograf.

12	Visitkort blanke	Kr. 4,00.
6	Kabinet do.	- 6,00.
12	do. do.	- 10,00.
6	Visitkort mat Platin	- 3,50.
12	do. do.	- 6,00.
6	Kabinet do.	- 9,00.
12	do. do.	- 16,00.

Melchiorianer Sangforeningen

Første Mødeaften i November

Mandag den 10de Kl. 9.